

ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିୟା - ସଂଖ୍ୟା ପାଞ୍ଚ

କେତେ ଦିନ? ପଞ୍ଚମ ମୋହର

Jeff Pippenger
2025-12-07

ଯେତେବେଳେ “ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ,” ସେତେବେଳେ ତାହା କିମ୍ବା “ଗ୍ରହଣ” କରାଯାଏ କିମ୍ବା “ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ” କରାଯାଏ। ଆଲୋକ ପ୍ରବେଶ କରାଯିବାବେଳେ ଯେ ବିଭାଜନ ସଂପାଦିତ ହୁଏ, ସେହିଟି ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହାରେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ଗର୍ଭ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦାସର ପୃଥକରଣ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଓ ବିଭାଜନର ପ୍ରକ୍ରିୟା 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ପନ୍ନୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରେ, “କେତେଦିନ?” ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଉତ୍ତର ହେଉଛି, “ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।” “କେତେଦିନ”ର ପ୍ରତୀକରଣ ଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପଞ୍ଚମ ମୋହରରେ ମିଳେ।

ଏବଂ ସେ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିବାବେଳେ, ମୁଁ ବେଦୀର ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ସେମାନେ ଧାରଣ କରିଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବଧ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଚିକ୍କାର କରି କହିଲେ, ହେ ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟ ପୁତ୍ର, ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ରକ୍ତର ବିଚାର ଓ ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆପଣ ଆଉ କେତେଦିନ ବିଳମ୍ବ କରିବେ?

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ସହବାସମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହତ୍ୟା କରାଯିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନେ ଆହୁରି ଅଳ୍ପକାଳ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ଉଚିତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୯-୧୧।

“ବଧ କରାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ” ପଚାରିଥିବା “କେତେଦିନ” ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରକୁ ପ୍ରେରଣା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ପାପାଦ୍ୱୀୟ ଶହୀଦମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ। ଏହା ରବିବାର ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୟୁଇଟ୍ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରକୁ ଶହୀଦମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳର ପୂରଣ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ପଦରେ ଦୁଇଟି “ସ୍ୱର” ଅଛି; ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର 9/11କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୟୁଇଟ୍ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରାରେ “କେତେଦିନ”ର ପ୍ରତୀକକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ପଦ ସହିତ ଚିହ୍ନଟ କରି 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ରୂପରେଖ ଦେଇଛନ୍ତି। କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୃଥକରଣ ଓ ମୋହରାଙ୍କନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗତ ଇତିହାସର ଶହୀଦମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ସଂକଟକାଳରେ ଶହୀଦ ହୋଇଥିବା ସେହି ଶହୀଦମାନଙ୍କୁ—ଯେଉଁମାନେ ପାପାଦ୍ୱୀୟ ଶହୀଦମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳକୁ ଗଠନ କରନ୍ତି—ହତ୍ୟା କରିଥିବା ପାଇଁ ପାପାଦ୍ୱର ନ୍ୟାୟବିଚାର।

“ପଞ୍ଚମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବାବେଳେ, ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନ ଦର୍ଶନରେ ବେଦୀର ତଳେ ସେହି ସମୂହକୁ ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ। ଏହାପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରହତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଡାକାଯାଏ। [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1-5, ଉଦ୍ଧୃତ।]”
Manuscript Releases, volume 20, 14.

ଅନ୍ୟ ଅନୁକ୍ରେ ଦରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପଞ୍ଚ ମ ମୁଦ୍ରା ଠାରୁ ସହିଦମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟରେ ଉଦ୍ଧାର ଦେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟତର ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ସହିଦମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ “ଭବିଷ୍ୟତରେ ଥିବା ଏକ ସମୟାବଧିରେ” ରହିବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୁଇଟି ସ୍ୱର “ଭବିଷ୍ୟତରେ ଥିବା ଏକ

ସମୟାବଧି"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ଆରମ୍ଭ ରେ 9/11 ରେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ରବିବାର ଆଇନରେ।

“ଏବଂ ସେ ପଞ୍ଚମ ମୋହରଟି ଖୋଲିଲାବେଳେ, ମୁଁ ବେଦୀର ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଇ ଏବଂ ସେମାନେ ଧାରଣ କରିଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟମୟ, ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ ରକ୍ତର ବିଚାର ଓ ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବାକୁ ତୁମେ ଆଉ କେତେଦିନ ବିଳମ୍ବ କରିବ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଲା [ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷିତ କରାଯାଇଲା]; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ଆଉ ଅଳ୍ପକାଳ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସହସ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ବଧ କରାଯିବେ, ସଂଖ୍ୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହେବେ’ [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:9-11]। ଏଠାରେ ଯେ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ ସେତେବେଳେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣା ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ସମୟକାଳରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନେ ଥିଲା।”

“ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:1-4 ଉଦ୍ଧୃତ।” ମ୍ୟାଗ୍ନସ୍କିପ୍ସ୍ ରିଭିଜେସ୍, ଖଣ୍ଡ 20, 1971।

ସିଷ୍ଟର ହାଉର୍ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶହୀଦମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳର ଗଠନର ପୂରଣ ସହିତ ଏହାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1-5 ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ଚିନିଟି ପଦରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଏବଂ ଚାରି ଓ ପାଞ୍ଚମ ପଦରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର 9/11 କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟାର୍କର ମହାନ ଅଜ୍ଞାନିତମାନେ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ହେଉଛି ରବିବାର ନିୟମ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପାଳ ବାବିଲୋନରୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ପଦକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସପ୍ତମ ମୋହରର ଖୋଲାଯିବା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ବଲିବେଦୀରୁ ଅଜ୍ଞାନମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଛାଡ଼ାଯାଏ, ଯାହା ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଅଗ୍ନି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକିତ କରିଥିଲା, ଯେପରି ଏଲିୟାଙ୍କର ବାରୋଟି ପାଥର ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେପରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଗ୍ନିର ଜିଭାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା।

କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ? ଜର୍ଜରିଆ ଓ ଯୋହନ

“କେତେଦିନ” ହେଉଛି 9/11 ଠାରୁ Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟାବଧି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା Mount Carmel ର କାହାଣୀରେ, 1840 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର Millerites ମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ, ଅଷ୍ଟମ ପୀଡ଼ାରୁ ଦଶମ ପୀଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଶାଙ୍କର ଇତିହାସରେ, ପଞ୍ଚମ ସୀଲର ଶହୀଦମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଆଦର୍ଶରୂପେ ପ୍ରତିଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ Zechariah ରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇଛି, “କେତେଦିନ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗବାନ ସଭରି ବର୍ଷ ଧରି Babylon ରେ ଥିବା Jerusalem ଉପରେ କୃପା କରିବେ।

ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ଯିହୁଦାର ସହରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ, ଯେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ସଭରି ବର୍ଷ ଧରି ଆପଣ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଆସିଛନ୍ତି, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟା କରିବେ ନାହିଁ?

ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମୋ ସହିତ କଥାହୁଏଥିବା ଦୃଢ଼ଙ୍କୁ ଶୁଭ ବାକ୍ୟ ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାୟକ ବାକ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ।

ତେଣୁ ଯେ ଦୃଢ଼ ମୋ ସହିତ କଥାହୁଅଥିଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଘୋଷଣା କରି କୁହ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ଯେରୁଶାଲେମ ଓ ସିଓନ ପାଇଁ ମହା ଇର୍ଷ୍ୟାରେ ଇର୍ଷ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି। ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତି ସୁଖରେ ନିର୍ବିଗ୍ନ ରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ; କାରଣ ମୁଁ କେବଳ ଅଲଗାମୁଖୀ କରୁଛି ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୁଃଖକୁ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ଏହିହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ କୃପାସହିତ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଫେରିଆସିଛି; ସେଠାରେ ମୋର ଗୃହ ନିର୍ମିତ ହେବ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେରୁଶାଲେମ ଉପରେ ମାପିବା ଦୋରି ପ୍ରସାରିତ ହେବ। ପୁନର୍ବାର ଘୋଷଣା କରି କୁହ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି; ମୋର ସହରମାନେ ସମୃଦ୍ଧ ହେବେ। ପୁନଃ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ସିଓନକୁ

ସାତ୍ତ୍ଵ ନା ଦେବେ, ଓ ପୁନର୍ବାର ଯେଉଁଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବାଛିବେ। ଜଖରିୟ 1:12-17.

ସିଷ୍ଟର ହାଲ୍ ସରାସରି ଜଖରିୟାଙ୍କ “ତିନି କୁଡ଼ି ଓ ଦଶ ବର୍ଷ” (ସଭରି ବର୍ଷ)କୁ—ଯେ ସମୟରେ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରାକୃତିକ ବାବିଲୋନର ଦାସ୍ୟତ୍ଵରେ ଥିଲା—୫୩୮ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ କରନ୍ତି, ଯେ ସମୟରେ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନେ) ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ (ରୋମାନ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମ)ର ଦାସ୍ୟତ୍ଵରେ ଥିଲେ।

“ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନିର୍ଯାତନାର ଦୀର୍ଘ ସମୟାବଧି ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ, ନିର୍ବାସନକାଳରେ ବାବିଲୋନରେ ବନ୍ଦୀ ରଖାଯାଇଥିବା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରି, ସତ୍ୟସତ୍ୟ ବନ୍ଦୀଦଶାରେ ଥିଲା।”
Prophets and Kings, 714.

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ପହଞ୍ଚିଲା। ଦ୍ଵିତୀୟଟି ୧୯ ଏପ୍ରିଲ, ୧୮୪୪ ରେ ଆସିଲା ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ। “କେତେ ଦିନ” ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନଦ୍ଵାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ଇତିହାସ ୨/11 ଠାରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ସେହି ସମୟାବଧି ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ଆରମ୍ଭରେ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ର ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କର ମୁଖରେ ମିଠା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉଦରରେ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା।

ଏବଂ ଯେ ସ୍ଵରକୁ ମୁଁ ସ୍ଵରରୁ ଶୁଣିଥିଲି, ସେ ପୁନର୍ବାର ମୋ ସହ କଥା କହି କହିଲା, ଯାଅ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦୃଢ଼ଙ୍କ ହାତରେ ଖୋଲା ଥିବା ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଅ। ତେବେ ମୁଁ ସେହି ଦୃଢ଼ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାକୁ କହିଲି, ମୋତେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଦିଅ। ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହାକୁ ନେଇ ଖାଇଦେଅ; ଏହା ତୁମର ପେଟକୁ ତିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ମୁହଁରେ ଏହା ମଧୁପରି ମିଠା ହେବ। ତେବେ ମୁଁ ଦୃଢ଼ଙ୍କ ହାତରୁ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଇ ଖାଇଦେଲି; ଏବଂ ଏହା ମୋର ମୁହଁରେ ମଧୁପରି ମିଠା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଖାଇଦେବାପରେ ମୋର ପେଟ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ବହୁ ଜାତି, ଓ ଜନସମୂହ, ଓ ଭାଷା, ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରିବାକୁ ହେବ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:8-11।

ଯେଉଁ ଇତିହାସକୁ ଯୋହନ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେହି ଭକ୍ଷିତ ପୁସ୍ତକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଛି; କାରଣ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ମିଲରାଇଟମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିବାକୁ ଆସିଥିବା ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା। ଏହିପରି, ସେହି ଇତିହାସ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବାର ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରିବାକୁ ହେବ, ସେଠାରେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଉଛି, ସେହା 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ଅଟେ। ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ଶେଷକାଳୀନ ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଯୋହନଙ୍କୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ସହସ୍ରହି, ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରକୁ ମାପିବାକୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ।

ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଦଣ୍ଡ ସଦୃଶ ନଳ ଦିଆଯାଇଲା; ଏବଂ ଦୃଢ଼ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ବେଦୀ, ଓ ସେହିଠାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ମାପ। କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପ ନକର; କାରଣ ତାହା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବିଆଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳରେ ଦଳିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:1, 2.

୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ପରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚିକୁ ଯୋହନ ମନ୍ଦିରକୁ ମାପିବା କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ କରିବାରୁପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଜଖରିୟାରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ଷା। ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି ଯେ “ଏକ ମାପଦୋରୀ ପୁନର୍ବାର ଯେଉଁଠାରେ ଉପରେ ଟାଣାଯିବ”—କାରଣ ପ୍ରଭୁ “ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବାଛିବେ।” ମିଲରାଇଟ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ଫିଲ୍ଡାଡେଲଫିଆନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ଆରମ୍ଭରେ ଯେ

ଇତିହାସ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସ ଆଡ଼ଭେଙ୍ଗି ଜଣେ ଶେଷକାଳରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଫିଲ୍ମାଡେଲଫିଆନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ର ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ, "ସପ୍ତ ମ ଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱରର ଦିନମାନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏକ ସମୟକାଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱରର ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁରୀ ବାଜାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାମାନଙ୍କୁ, ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:7.

ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ମଧୁର ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିପଦର ଇସଲାମୀ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ପୂର୍ବରୁ ମିଲରୀୟମାନେ ଯେପରି ଆଗୁଆଡ଼ି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା। 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ର ମହା-ନିରାଶା ସମୟରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପେଟରେ ଡିକ୍ ହୋଇଗଲା। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସର ଚିତ୍ରଣ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେ ଏହି ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟଟି ପୁନର୍ବାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ (ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ)। ପରେ ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ତାହା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଚୟନ କରିବା ବିଷୟକ ଜଖରିୟାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରୁଛନ୍ତି। 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ଠାରୁ ଆଗକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ "ସପ୍ତମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱରର ଦିନମାନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସପ୍ତମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ (ତୃତୀୟ ବିପଦର) ସନ୍ଦେଶର (ସ୍ୱରର) "ଦିନମାନ" ଏକ ଏମିତି ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ସ୍ଥାୟୀଭାବରେ ମାନବତା ସହ ଏକତ୍ରିତ ହେବ, ଯେମାନେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର ହେବାକୁ ଥିଲେ। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଳମ୍ବିତ ହେଲା, ଏବଂ 9/11 ରେ ସପ୍ତମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଧ୍ୱନିତ ହେବା (ତୃତୀୟ ବିପଦ) ପୁନର୍ବାର ଧ୍ୱନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା।

ପବିତ୍ର ଇତିହାସରେ ପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଚୟନ କଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନିଜ ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର "ନାମ" ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର। ଯେତେବେଳେ ଜଖରିୟା କହନ୍ତି, "ମୁଁ ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ସିୟୋନ ପାଇଁ ମହା ଇର୍ଷ୍ୟାରେ ଇର୍ଷ୍ୟାନ୍ୱିତ," ଏବଂ ତାହାପରେ, "ପ୍ରଭୁ ଆହୁରି ସିୟୋନକୁ ସାଙ୍ଗନା ଦେବେ, ଏବଂ ଆହୁରି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଚୟନ କରିବେ," ସେଠାରେ ଜଖରିୟା ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ସିୟୋନକୁ ଭଲେଖା କରନ୍ତି। ସିୟୋନ ସାଙ୍ଗନା ପାଏ ଯେତେବେଳେ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଯିଏ "ସାଙ୍ଗନାଦାତା"। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାଙ୍ଗନାଦାନ 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ଫେରିଆସିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିବା ସହିତ ସମଞ୍ଜସ ଥିଲା। ପେନ୍ଥେକଷ୍ଟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। ସେହି ରତ୍ନ ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ପେନ୍ଥେକଷ୍ଟର ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନ ସହିତ ଶେଷ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ତାହାପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣିଲା।

"ତୁମେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜାକୁ ସାଙ୍ଗନା ଦିଅ, ସାଙ୍ଗନା ଦିଅ," ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି। "ଯିରୁଶାଲେମଙ୍କ ସହିତ ସାଙ୍ଗନାର କଥା କହ, ଓ ତାହାକୁ ଘୋଷଣା କର, ଯେ ତାହାର ଯୁଦ୍ଧକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେ ତାହାର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି; କାରଣ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତରୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପାଇଅଛି।" ଯିଶାୟା 41:1, 2.

ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାର ଜଣଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ମୋହର ଲଗାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ "ସେମାନଙ୍କ ର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରାଯାଏ।" ଏହା ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ମାପହୀନ ଭାବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ର ଢାଳା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବାବେଳେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ 1ୟ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଉତ୍ସର୍ଗ ଭାବେ ଉନ୍ନତ କରାଯାନ୍ତି। 9/11ରେ ଯେ ବର୍ଷାର ଛିଟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଢାଳାରେ ପରିଣତ ହୁଏ। 9/11ର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଉତ୍ସର୍ଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଉତ୍ସର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ର ଇତିହାସରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହର ଲଗାଯାଇ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ସେହି ଇତିହାସ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପ୍ରଥମ ତିନି ପଦରେ ବାବିଲୋନର ପତନ ଘୋଷଣା କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା 'ଦୁଗୁଣା କରିବା'କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବାଇବଲୀୟ ପ୍ରତୀକ

ଅଟେ ।

ଏହା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୃତକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା । ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀଭାବେ ଡାକି କହିଲେ, “ମହାନ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି; ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣିତ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜରା ହୋଇଯାଇଛି । କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବଣିକମାନେ ତାହାର ଭୋଗବିଲାସର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟରୁ ଧନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1-3 ।

ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବାକ୍ୟାଂଶ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦର ଦ୍ୱିଗୁଣ ପୁନରୁଚ୍ଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବାବିଲୋନର ପତନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ଏହା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ଚିହ୍ନ, ଯିଏ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି । ବାବିଲୋନର ଦୁଇଟି ପତନ ନିମ୍ନୋପ ଓ ବେଲଶଜ୍ଜର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି । ନିମ୍ନୋପ ବାବିଲୋନର ଆରମ୍ଭ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାହା କେବଳ ବାବେଲ ଥିଲା । ନିମ୍ନୋପଙ୍କର ପତନ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କର ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତର ସନ୍ଦେଶ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୃତର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ, ବାବିଲୋନର ଆରମ୍ଭରେ ନିମ୍ନୋପଙ୍କର ପତନ ଶେଷରେ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କର ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, କାରଣ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ।

ନିମ୍ନୋପଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ତାଙ୍କର ପତନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଭଙ୍ଗାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ 9/11 ରେ ଯୁଂଗ୍ଲ ଟାଏରଗୁଡ଼ିକର ପତନର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ । ବେଲ୍ଫଗ୍ଗରଙ୍କ ପତନ ହେଲା ଦେଖାଳରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଲେଖା, ଯାହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ବାବିଲୋନର ସଭିରି-ବର୍ଷାୟ ଶାସନର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା; ଏହିପରି ଏହା ଯିଶାୟା ତେଇଶର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ “ସଭିରି ବର୍ଷ, ଏକ ରାଜାର ଦିନ ଅନୁସାରେ” ର ଶେଷରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପତନର ପ୍ରତିରୂପ ହୁଏ, ଯାହା 1798 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ବେଲ୍ଫଗ୍ଗରଙ୍କ ଦେଖାଳରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଲେଖା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକତାର ଦେଖାଳ ଭଞ୍ଜିତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନବିନ୍ଦୁ ଯେଉଁଠାରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଶେଷ ହୁଏ, ଯେପରି ବେଲ୍ଫଗ୍ଗର ସେହି ରାତିରେ ହତ ହୋଇଥିଲେ । ଦେଖାଳରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ହସ୍ତଲିପି ହେଉଛି ସେହି ଲିଖିତ ଆଇନ, ଯାହା ସମ୍ପ୍ରଦାନରେ ଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକତାର ଦେଖାଳକୁ ଉଲଟାଇ ଦେଏ ।

9/11 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧୂର ସମାପ୍ତି ଓ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ‘ଇତିହାସ’ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଇତିହାସିକ ଅବଧୂ ହେଉଛି ଯାହାକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପଦବଳୀ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦର ଦ୍ୱିଗୁଣନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଅବଧୂରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଜାଲି ଦିଆଯାଏ—9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଛିଟାଣିରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜାଲି ଦିଆଯାଏ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା “ସାନ୍ତନାଦାତା” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଆସିଲେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାଇବେ ।

କିନ୍ତୁ ସାନ୍ତନାଦାତା, ଯିଏ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ପିତା ମୋର ନାମରେ ଯାହାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହିଛି, ସେସବୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣକୁ ଆଣିଦେବେ । ଯୋହନ 14:26.

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା “ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ” ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶତ ଚଉଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ଯାହା “ବର୍ଷା” ମଧ୍ୟ, ଏବଂ “ସାନ୍ତନାଦାତା” ମଧ୍ୟ ଅଟେ । “ସାନ୍ତନାଦାତା” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି ।

ସୁସମାଚାରର ଆବଶ୍ୟକ କତାଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବାବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସଦା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିଆସିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ପବିତ୍ର ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନର ସମୟଗୁଡ଼ିକରେ, “ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି,” ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମୁଦାୟଗତ ଶରୀର ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ ଘଟେ, ସେଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସାନ୍ତନାଦାତା ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି । ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ, ସମୁଦାୟଗତ ଶରୀରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ିକୁ

ସାତ୍ତ୍ୱ ନାଦାତା ସକ୍ରିୟ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ “ସମସ୍ତ କଥା” ସେମାନଙ୍କ “ସ୍ଥ ରଖନ୍ତୁ” ଆଣୁଛନ୍ତି । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ସେହି ପ୍ର କାଶରେ ଅଂଶଗ୍ର ହଣ କରୁଥିବା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଅଭିଜ୍ଞ ତା ସତ୍ୟ , କାରଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ । ସେମାନଙ୍କ ର ମନସିକ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପରେ ଅଂଶ ନେଉଛନ୍ତି ; ଯେହେତୁ ସେ “ସମସ୍ତ କଥାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥ ରଖନ୍ତୁ ଆଣୁଥିବାବେଳେ” ଚିତ୍ତ ନ-ପ୍ର କ୍ରିୟାକୁ ପ୍ର ଭାବିତ କରୁଛନ୍ତି ।

ମାନବ ସମୃଦ୍ଧି, ନ୍ୟାୟବିବେଚନା, ବୁଦ୍ଧି, ତର୍କଶକ୍ତି ଏବଂ ବିବେକ ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବକୁ ଗଠନ କରେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ “ମନ” ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ମନ, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନ ଅଟେ ।

ଯେହେତୁ ଶାରୀରିକ ମନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶତ୍ରୁତା ଅଟେ; କାରଣ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ସତ୍ୟପରି ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ । ରୋମୀୟ 8:7.

କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନକୁ କିଏ ଜାଣିଛି, ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବ? କିନ୍ତୁ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମନ ପାଇଛୁ । ୧ କଠିକ୍ଷୀୟ 2:16.

ନିମ୍ନ ପ୍ରକୃତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହୀୟ ସ୍ୱଭାବ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସ୍ୱାୟତ୍ତ, ଭାବାନୁଭୂତିକ, ଏବଂ ହର୍ମୋନାୟ ପ୍ରଣାଳୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ଯେଉଁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ “ଆତ୍ମାର ପ୍ରବେଶପଥ” ଅଟନ୍ତି । ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରକୃତିକୁ ନିମ୍ନ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହିପରି ସେହିକାରଣରୁ ଏହାକୁ ଦୁର୍ଗତପେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ଗ ସଦା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକରୁ (ନିମ୍ନ ପ୍ରକୃତିରୁ) ଆକ୍ରମଣରେ ପଡ଼ି ରହେ, ଏବଂ ଏହି ଆକ୍ରମଣଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ଗକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ପଥମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁର୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଏ । ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରକୃତିର ଏହି ଦୁର୍ଗର ଭିତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କେନ୍ଦ୍ର ଅଛି, କିମ୍ବା Sister White ଯାହାକୁ ଗଡ଼ ବୋଲି କହନ୍ତି । ସେହି ଗଡ଼ଟି ପବିତ୍ରାଲୟର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, ଯାହା ଦୁଇଟି ମୌଳିକ ବିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ହେଉଛି ଦେହ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିମ୍ନ ପ୍ରକୃତି; ଏବଂ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ, କିମ୍ବା ରକ୍ତକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ, ଗୋଟିଏ ପର୍ଦ୍ଦା କିମ୍ବା ଆବରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଦୁଇ ପର୍ଦ୍ଦା ଦ୍ୱାରା ସୀମାବଦ୍ଧ ଅଟେ ।

ଏକ ନୂତନ ଓ ସଜୀବ ପଥ ଦ୍ୱାରା, ଯାହାକୁ ସେ ଆମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର କରି ସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି, ପର୍ଦ୍ଦା ମାଧ୍ୟମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଦେହ ମାଧ୍ୟମରେ । ହିବ୍ରେ 10:20 ।

ପବିତ୍ରାଲୟ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ; ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଏବଂ ପବିତ୍ରାଲୟ । ପୁନର୍ବାର, ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ପରି ପବିତ୍ରାଲୟ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ଦୁଇଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭାଜିତ ହୁଏ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁପେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ମାନବଜାତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମାନସିକ କ୍ରିୟାକଳାପମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ଇଶ୍ୱର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ ହୁଏ । ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ-କକ୍ଷ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ଆସୀନ ଅଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ଏକସଙ୍ଗେ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଏକସଙ୍ଗେ ବସାଇଛନ୍ତି । ଏଫିସୀୟ 2:6.

ଏହି ପଦଟି ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଅଂଶରୁ ଗ୍ରହୀତ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର କିଛି ପଦ ପୂର୍ବରୁ—କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତାଧାରାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରବାହରେ—ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ଉପବିଷ୍ଟ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ଜନମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

ଯାହାକି ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସାଇଲେ । ଏଫିସୀୟ 1:20 ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କ ର ଲୋକମାନେ ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଏକାଠି ବସିଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ ଏବଂ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ବସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଠାଯାଇ ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସିଂହାସନ-କକ୍ଷରେ ବସାଯାଇଛନ୍ତି । ପୌଲ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, କ୍ଷମ । ପଦରେ ଯେମାନେ ଉଠାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ

ପାପରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମେ ପାପମାନଙ୍କରେ ମୃତ ଥିବାବେଳେ ସୁଦ୍ଧା, ସେ ଆମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, (କାରଣ କୃପାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଅଛ) ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ଏକତ୍ର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଏକତ୍ର ବସାଇଅଛନ୍ତି । ଏଫିସୀୟ 1:5, 6 ।

ଏଫିସୀୟମାନଙ୍କ ପତ୍ରର ସେହି ଅଂଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀମାନେ, ସେହି ଏଗାରଜଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ, ଯେଉଁମାନେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୋଇ ପରେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଯାଆନ୍ତି—କିନ୍ତୁ ସେଥିସହ ଦିବ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ବସାଯିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ । ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ମାନବଜାତିଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାରେ ବସିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଧିକାର ହେଉଛି ସେହି ଚିହ୍ନ, ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଏହାକୁ ସୁଗାଏ ଯେ ମାନବ ଦିବ୍ୟତା ସହ ଏକ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ମୁଦ୍ରା ଏହି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୁଏ ଯେ ସାହୁକାରୀତା, ଯିଏ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ସେ 'ସେମାନଙ୍କର' ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବର ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ-ମଣ୍ଡପ, ଯେଉଁଠାରେ ଦିବ୍ୟତା ଓ ମାନବତା ଏକତ୍ର ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ସେହି ମାନବ ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବରେ ଏକ ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଦିବ୍ୟତା ଓ ମାନବତା ଉଭୟେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆସାନ ଅଛନ୍ତି ।

“ସାହୁକାରୀତା”ର ଉତ୍ତେଜନ ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଜନ, ଏବଂ ଏହା ମୋକ୍ଷ-ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ମଣ୍ଡଳୀ ମୁଦ୍ଧରତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ । ସେହି ସମୟରେ, ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଲାଓଦିକିଆ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଫିଲିପେଲିଫିଆ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ । ସେହି ସମୟରେ, ଏହା ସପ୍ତମ ମଣ୍ଡଳୀର ଅନୁଭବରୁ ଷଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳୀର ଅନୁଭବକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲେ ମିଲରାଇଟମାନେ । ଫିଲିପେଲିଫିଆର ଷଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳୀର ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଯେପରି ଏହା ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହା ହେଉଛି ଯେ ଏହା କେବେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ନଥିଲା । 1856 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ଖାଇସ୍ତୁ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଲାଓଦିକିଆ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କଲେ । ସାତ ବର୍ଷ ପରେ ବୈଧ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ ହେଲା ।

ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଉଦ୍ଧାରମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତନଟି ପେଟ୍ରିକସ୍ତ୍ର ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଉଦ୍ଧାରମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯିବାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା ।

“ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟ୍ରର ଉତ୍ତେଜନ ସ୍ୱର୍ଗର ଏହି ଘୋଷଣା ଥିଲା ଯେ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କର ଅଭିଷେକ-ଅଭିଷେକାରୋହଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିଜ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଏହାର ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପ ଯେ ସେ, ଯାଜକ ଓ ରାଜା ଭାବରେ, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ ଥିଲେ ।” Acts of the Apostles, 38.

ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ଅପରିମିତ ଭାବେ ଜାଲୀୟ, ସେତେବେଳେ ଏହା “ସ୍ୱର୍ଗର ସନ୍ଦେଶ” ହେବ ଯେ ଯୁଦ୍ଧରତ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅବସାନ ଘଟିଛି ଏବଂ ବିଜୟୀ ଚର୍ଚ୍ଚ ଆଗମନ କରିଛି । ଉପରିସ୍ଥ ପବିତ୍ରାଲୟରେ ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟ୍ର ଦିନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅଭିଷେକ, ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଅଭିଷେକର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ ।

ଯେ “ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟ୍ର ଲ” ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଥିବା ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା ଯେ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ ଅଭିଷିକ୍ତ ଜନ ଥିଲେ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାଙ୍କ ର ଉତ୍ସାହ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କର ଅଭିଷେକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର (9/11) ଠାରୁ ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ରବିବାର ଆଇନ) ଥିବା

ଅବଧୂ, ତାଙ୍କ ବସ୍ତିତ୍ୱ । ପରେ ସାଙ୍ଗେ ଚିନି ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କ ର ପ୍ର କୃତ ମୃତ୍ୟୁ , ସମାଧି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ (ପ୍ର ଅମ ଫଳର ପର୍ବ) ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବାର ପ୍ର ଚିନିଧୂ ହୁଏ । ଡେସ୍ 9/11 ତାଙ୍କ ର ବସ୍ତିତ୍ୱ ।ରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ର ଚିନିଧୂ ପ୍ର ତାଙ୍କ ର ପ୍ର ତୀକାମ୍ କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଶାବ୍ଦିକ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନ, ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶୀମୂଳକ ରେଖାର ଆରମ୍ଭ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାର ପ୍ର ତ୍ୟ କଟି ପେନେ କୋଷ୍ଠ ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ଉଭୟ ଇତିହାସ ପ୍ର ଅମ ଫଳର ନିବେଦନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।

କିନ୍ତୁ ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଦ୍ରାଗତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲା, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଆସିଲା । କାରଣ ଯେପରି ଆଦମରେ ସମସ୍ତେ ମରନ୍ତି, ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ: ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ଫଳ; ତାହା ପରେ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର, ସେମାନେ । 1 କରିନ୍ଥୀୟ 15:20-23 ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ, ଯାହା "ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠୀୟ ରତ୍ନ"ର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ ସହିତ ଶେଷ ପାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଯବ, ଏବଂ ଗହୁଁ ସେମାନେ, ଯେମାନେ "ପରେ" "ତାଙ୍କର ଆଗମନବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ହେବେ ।" ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନର "ପରେ" ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ "ତାଙ୍କର ଆଗମନବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ହେବେ," ଏହିପରି ସେମାନେ ଜଗତର ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଚୁଡ଼ାକ୍ରମ ସଂଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେପରି ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠରେ ସଂଗ୍ରହିତ ସେଇ ଚିନି ହଜାର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ପଦଟି ମୃତ୍ୟୁର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବୋଧନ କରେ । ମୃତ୍ୟୁ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବହିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା "କ୍ରମ" ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କରେ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପିତର ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେତେବେଳେ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପୂରଣ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପଠାଇବାକୁ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଟାଯାଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରୁ ସତେଜତାର ସମୟ ଆସୁଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପକୁ ମିଟାଇବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିନଥିଲେ, କାରଣ ନ୍ୟାୟବିଚାର ତାହାବେଳେ ଅଠାରୋ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଥିଲା ।

"ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ" ବୋଲି ଯେଉଁ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ସେଥି ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ଏହା ଆଦମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସତେଜତାର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ । ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ବର୍ଷ ଆସେ, ବିଚାର ମୃତମାନଙ୍କଠାରୁ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୁଏ । ପଦଟି ଯେ ସମୟାବଧୂକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନରୁ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ), ଯବର ପ୍ରଥମ ଫଳଠାରୁ ଗହମର ପ୍ରଥମ ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ସମୟରେ ବର୍ଷା ପଡ଼ୁଛି, ଏବଂ ବର୍ଷା ପଡ଼ୁଥିବାବେଳେ, ବର୍ଷାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବାର୍ତ୍ତା ଗହମକୁ ନେତୁଠାରୁ ପୃଥକ କରୁଛି । ସନ୍ଦେହ ଠାରେ, ଯାହା ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠ, ସେଠାରେ ଗହମ ଆଉ ନେତା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ରହେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦୁଇଟି ଦୋଳିତ ପିଠାର ଗହମ ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନ ଉପରକୁ ଉଠେଇଛି ହୁଏ । 9/11 ଠାରୁ ସନ୍ଦେହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଲାଖୀ ଚିନିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଯେଠାରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୃଢ଼ ଲେବୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରିଶୋଧନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଏହା "ଅଗ୍ନି" ଦ୍ୱାରା କରନ୍ତି । "ଅଗ୍ନି" ଏକ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତୀକ, ଯେପରି ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠରେ ଅଗ୍ନିର ଜିହ୍ୱାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା । ବିଚାରାଧୀନ ଇତିହାସରେ, ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ପୃଥକୀକରଣ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକ କରେ, ଯେମାନେ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠର ପ୍ରଥମ ଫଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସେହି ଦୁଇଟି ଦୋଳିତ ପିଠା, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପକାଯିବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ନିବେଦନ ଥିଲେ ଯାହାରେ ପାପର ଏକ ପ୍ରତୀକ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା ।

ସେଇ ଦୁଇଟି ଦୋଳାଇ ଅର୍ପିତ ରୁଟି ଖମ୍ବୀରମୁକ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ଖମ୍ବୀର ପାପର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଅଟେ । ସେହି ଖମ୍ବୀର ଭଙ୍ଗିର ଅଗ୍ନିରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଦୃଢ଼ ଶୋଧକ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ପ୍ର ଚିନିଧୂତ ହୋଇଛି । ଯିଶାୟ ତାଙ୍କ ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ ବିତର୍କକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ "ପୂର୍ବ ବାତାସର ଦିନ" ବୋଲି

କହନ୍ତି । ସେହି ଅଂଶ ଏହି ଶିକ୍ଷା । ଦେଇଥାଏ ଯେ, ସେହି ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯାଏ । “ବିଚାର୍ଯ୍ୟ” ହେଉଛି ସତ୍ୟ ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶାନ୍ତ ଅସ୍ଥିତ ରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା । ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ । ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶାନ୍ତ ଅସ୍ଥିତ ଅଟେ, ଏବଂ “ଅସ୍ଥିତ” ହେଉଛି ସେହି ଉପାୟ ଯାହାକୁ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ପରିଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯେ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ, ରବିବାର ଆଇନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତର । ଲିଚ ହେଉଥିବା ପେଣ୍ଡେ କୋଷ୍ଠ ର ପ୍ରାୟ ଅମଫଳ ଗର୍ଭ ଅର୍ପଣରୁ ଖମୀରକୁ ଅପସାରଣ କରେ । ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାର ହେଲେ ସେହି ପେଣ୍ଡେ କୋଷ୍ଠ ର ପ୍ରାୟ ଅମଫଳ ଗର୍ଭ ଅର୍ପଣ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ର ରକ୍ତ ର ଧର୍ମୀକରଣ ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ର ପବିତ୍ର ଲକ୍ଷଣ ବ୍ୟବହାର ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି ; କାରଣ ଯଦିଓ ପବିତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ବାକ୍ୟ ର, ତଥାପି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ବାକ୍ୟ କୁ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶାନ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରାୟ କରାଯାଏ । ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶର ପ୍ରାୟ ଶୁଦ୍ଧି ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାରକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା । ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶର ପ୍ରାୟ ଶୁଦ୍ଧି ମୃତ୍ୟୁ ଉପୁନ୍ନ କରେ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କର ରକ୍ତଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଜୟ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଭଲ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:11.

ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାର ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୟଲାଭ କରନ୍ତି, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକ ଅର୍ଥରେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

ଏହେମାନେ ସେମାନେ ଯେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ କଳ୍ପିତ କରିନାହାନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର । ଏହେମାନେ ସେମାନେ ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠି ଯାଆନ୍ତି, ସେହିଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଏହେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଇଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:4 ।

ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ “ପ୍ରଥମ ଫଳ” ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ “କୁମାରୀମାନେ” ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ଆମକୁ ଜଣାଇଛି ଯେ ମାତୃ ପିତୃ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆତ୍ମେକ୍ଷ୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ । ସେମାନେ କେବଳ “କୁମାରୀମାନେ” ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ “ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଶୁଦ୍ଧି ହୋଇନାହାନ୍ତି,” କାରଣ ଯେ ପରାକ୍ଷୀ ଓ ପୃଥକୀକରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଉପୁନ୍ନ କଲା, ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଳିଶ ହଜାର ଓ “ସମସ୍ତ” ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲା । “ଏମାନେ” ମେଘା ଯେଉଁଠି ଯାଆନ୍ତି ସେଠି ସେଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଫଳର ନିବେଦନରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକାଦଶ ପଦରେ, ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଧ୍ୱଜରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯିବାକୁ ଅଛି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ହତ କରାଯାନ୍ତି, ତାହାପରେ ସାତେ ତିନି ଦିନରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି, ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନରୂପେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୁଅନ୍ତି । ଯେ ପ୍ରଥମ ଫଳ ନିବେଦନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଛନ୍ତି, ତାହାରେ ଚୁକ୍ତିର ରକ୍ତ ଝରାଯିବା ସମ୍ଭବିତ ଥିଲା, ଯେପରି ଲାଓଦିକିୟାର ଅନୁଭବଦ୍ୱାରା ଦିବ୍ୟାତ୍ମା ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉ । ଗୋଟିଏ ପଦରେ, (ପଦ ଚାରିରେ) ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଆଲୋକର ବିଭିନ୍ନ ରେଖାମାନଙ୍କର ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାରାଂଶ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 144ରେ, ଅଲ୍ପତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ ପାଲୋନିଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦ୍ୱିଗୁଣୀକରଣ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଉତ୍ତରବର୍ଷା ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେହି ସମୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଓ ଯେତେବେଳେ ସାହୁନାଦାତା ଦେବଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଭାଳାଯାଆନ୍ତି ।

ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁସମ୍ପାଦିତ ଆଶୁଥିବା ଜଣଙ୍କ ର ପାଦ କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଯିଏ ଶାକ୍ତିର ଘୋଷଣା କରେ; ଯିଏ ମଙ୍ଗଳ ଲର ସୁସମ୍ପାଦିତ ଆଶେ, ଯିଏ ପବିତ୍ର । ଶର ଘୋଷଣା କରେ; ଯିଏ ସିଓନକୁ କହେ, ତୁମ ଇଶ୍ୱର ର ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ! ତୁମ ପ୍ରାୟ ହରାମାନେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତର କରିବେ; ସେମାନେ ସମେତେ ସ୍ୱର ମିଶାଇ ଗାଇବେ; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ପୁନର୍ବାର ସିଓନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁହାଁମୁହାଁ ଦେଖିବେ । ହେ ଯିରୁଶାଲେମର

ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନମାନେ, ଆନନ୍ଦ ରେ ଉଦ୍‌ଗାର କର, ସମେତେ ଗାଅ; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପ୍ରଭାବକୁ ସାଧୁ ନା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ପବିତ୍ର ବାହୁକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନେ ଆମ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖିବେ । ପ୍ରଭୁ ସ୍ଥାନ କର, ପ୍ରଭୁ ସ୍ଥାନ କର, ସେଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, କୌଣସି ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ନାହିଁ; ତାହାର ମଝିରୁ ବାହାରି ଯାଅ; ତୁମେ ଶୁଚି ହୁଅ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ଯିଶାୟା 52:7-11.

ସିଓନ H6726, H6725 ସହ ସମାନ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରତୀତିର ଭାବ; ଏକ ସ୍ଵାରକ କିମ୍ବା ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ସ୍ତମ୍ଭ: – ଚିହ୍ନ, ଶୀର୍ଷକ, ପଥଚିହ୍ନ ।” ସିଓନ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶି ହଜାରଙ୍କର ଧ୍ଵଜଚିହ୍ନର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଏହି ଅଂଶରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶେଷ ବର୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିସାରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର ସୁସମ୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିସାରିଛନ୍ତି । ଏହି ସତ୍ୟ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ବିଶେଷ ଯାହା, ସେହି ହେଉଛି ସେମାନେ “ମୁହାଁମୁହିଁ” ଦେଖନ୍ତି, ଯାହା ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ; କାରଣ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବର ଦଶ ଦିନ ଏକତାର ଏକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ । ପ୍ରଭୁ “କରିଅଛନ୍ତି,” (ଯାହା ଅତୀତକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ) ସୁସମ୍ଭାବ ଆଶୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ତିନୋଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିସାରିଛନ୍ତି । ସେ “ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ସାହୁନା ଦେଇଅଛନ୍ତି,” “ଯିରୁଶାଲମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି,” ଏବଂ “ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ଚକ୍ଷୁସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ପବିତ୍ର ବାହୁକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।”

ସେ 9/11 ରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ “ସାହୁନା” ଦେଲେ, ଯାହା ମଲାଖୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା; ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମ-ଫଳ ନିବେଦନମାନଙ୍କର ପତାକାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତି, ଯାହା “ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁସମ୍ମୁଖରେ ସେ ନିଜ ପବିତ୍ର ବାହୁକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିଛନ୍ତି” ବାକ୍ୟଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଛି । ସେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶି ହଜାରଙ୍କୁ ସାହୁନା ଦିଅନ୍ତି, ମୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତି । 9/11 ରେ ସେ ସାହୁନା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧୀକରଣ-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଯାହାରେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତି, କିମ୍ବା ମଲାଖୁ ଯେପରି କହେ, “ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ନିବେଦନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ,” “ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ।”

ଏବଂ ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ କରୁଥିବା ଓ ପବିତ୍ର କରୁଥିବାଜନଙ୍କ ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି । ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯେରୁଶାଲମର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରିୟ ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଓ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି । ମଲାଖା 3:3, 4.

“କେତେଦିନ” ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ସମାପ୍ତ କରିବୁ ।

“ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ କୁଳା ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଲିଆଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ।” ମାଥୁରା 3:12 । ଏହା ଶୋଧନର ସେହି ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ସତ୍ୟର ବାଣୀଦ୍ଵାରା ଭୂସି ଗହମରୁ ପୃଥକ କରାଯାଉଥିଲା । ଯେହେତୁ ତାତନା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅଭିମାନୀ ଏବଂ ଆତ୍ମଧାର୍ମିକ ଥିଲେ, ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଗତ୍‌ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ଅନେକେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଫେରିଗଲେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ସେହି ଏକେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି, ଯେପରି କପର୍ନାହୁମର ସମାଜଗୃହରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୋଇଥିଲା । ଯେବେ ସତ୍ୟକୁ ହୃଦୟରେ ପହଞ୍ଚାଯାଏ, ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମ-ଅସ୍ଵୀକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ସେମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧୁତ୍ଵ କରି କହିଥିଲେ, ‘ଏହା କ’ଣ କ’ଣ; ଏହାକୁ କିଏ ଶୁଣିପାରିବ?’ ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।” The Desire of Ages, 392.